

Så blev betongen en prunkande oas

Det som från början var ödsliga gårdar med mest asfalt är i dag prunkande rabatter, grasmattor och gulmålade grindar. Allt har de boende ordnat själva. »Jag tror att känslan av att göra en insats betyder mycket för livskvaliteten«, säger Margareta Koltay, föreningens vicevärd.

TEXT MARIA NOHLGÅRD-WÄHLIN

FOTO RENÉE EKLIND OCH THORE LUNDAHL

Förvandlingen av bostadsområdet från 60-talet är ett resultat av lokala eldsjälar och boende i föreningen som i mitten av åttiotalet såg de dåvarande gårdarna som en outnyttjad resurs. Man ville ta tillvara de boendes egen lust att förändra gårdarna till de gröna mötesplatser de skulle kunna vara. Och

lusten att sätta personlig och trivsamt prägel på området har med åren vuxit.

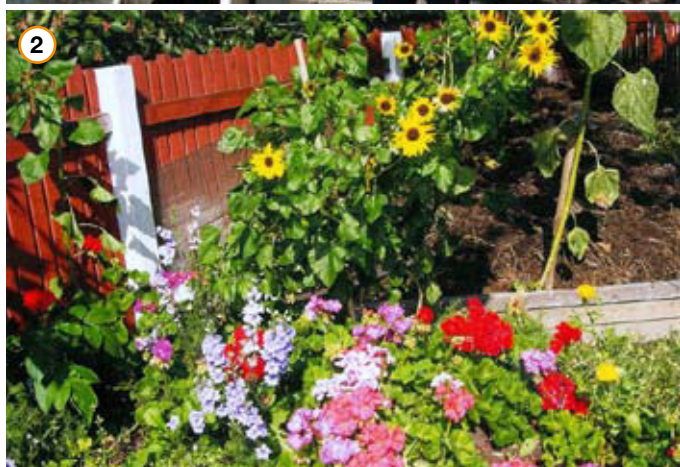
Margareta Koltay som bott i området sen 80-talet är utsedd till yttre vicevärd.

– Odlingslotterna här är lite roliga säger hon, när vi promenerar omkring bland rabarber och blomsterbäddar i ett av de gröna hörnen i bostadsområdet.

Kommunen hade en snutt mark som inte användes, så vi frågade om vi fick ta hand om den. Här huserar nu Trädgårdsodlarna, som är en av våra många självgående grupper, och odlar allt möjligt spännande och vackert, säger Margareta och pekar.

Blicken fastnar särskilt på den originella gärdesgården som omger odlingslotten.

– **Jovisst, gärdesgården** har de gjort själva. Den görs av våra gamla julgranar som de tar bort grenarna på och sen använder de stammarna till att bygga gärdesgård. Det blir en ny snutt varje år, säger Margareta. Man kan ofta ta det man har och det behöver inte alltid kosta pengar. Det är mycket man kan åstadkomma tillsam-

1. Margareta Koltay och Thora Lundahl vid bordet med vårens sticklingar som snart ska planteras ut. 2. När alla sticklingar och frön kommit ner i fjolårets kompostjord blir det en prunkande sommarbatt. 3. Lite asfalt finns kvar, man bara på vägarna mellan gårdarna. 4. Gransätra gör skäl för namnet och förvandlar alla avbarrade julgransstammar till en gärsgård.

mans och lotterna fungerar som sociala träffpunkter även för dem som inte har någon lott.

Gransätra har en särdeles välordnade kompost, ett eget litet landskap där växtrikets – och farbror Thores – regler råder. Thore Lundahl har valt att hålla ett vakande öga över komposttrafiken. Resultatet blir fin jord till odlingslotterna och välväxta pumpor och squash som delas ut här och var som uppmuntran till personer som bidragit på olika sätt.

De boendes engagemang är stort.

– Jag tror att det betyder mycket för livskvaliteten, just känslan av att göra en insats, säger Margareta. Man får också söka efter positiva krafter genom att själv föröka vara en förebild.

De små barnen på gården tycker till

»Jag tror att det betyder mycket för livskvaliteten, just känslan av att göra en insats«

exempel att det är jätteroligt att gräva när man själv håller på. Det är viktigt att ta till vara allas insatser.

Även grovsoprummet är värt ett besök i brf Gransätra. Volymen på grovsopor har halverats enbart genom förbättrad organisation och personlig touch.

– Självklart, det måste vara lite stil här också säger Margareta. Vi har lagt en matta på golvet, ställt dit fyndhyllor för prylar och böcker som man får ta. Saker som längtar efter nya ägare. Och i december har vi adventsljus och julgran här inne. Det är många saker som cirkulerar runt här i området och används på ett annat sätt än förut.

I utkanten av föreningens område ligger en liten tegelbyggnad. Det är den gamla panncentralen som blev överflödigt när fjärrvärmen drogs in.

– Vi bestämde oss för att behålla den, men vi kunde inte lägga ner några pengar. Så vi målade en vägg här och la en matta där – ungefär på »koja-nivå», skrattar Margareta. Den gamla panncentralen

har med gemensamma krafter förvandlats från stinkande oljereservoar till hobbyverkstad och konstnärsnäste för kreativa Gransätabor.

– Det är klart att vi som bor här vill att det ska vara snyggt och vi vill kunna behålla attraktionen i området, säger Margareta. Jag tror att det är viktigt att ha en tillåtande attityd både till vad man vill göra och inte göra. Jag tror också mycket på självgående grupper och informella strukturer. Och för att skapa förändringar behövs förstås mänskliga startmotorer som drar i gång idéer. Men som det heter; ingen kan göra allting – men alla kan göra något. ■

Fakta | HSB brf Gransätra

150 lägenheter, två–fyra rum och kök, fördelade på nio huskroppar runt Sörgården, Mellangården och Norrgården. Fastigheterna uppfördes 1964–65 och fick en ansiktslyftning 1992 då bland annat balkongerna byggdes om och glasades in och entréerna fick en ny utformning.